E.P. EDUCACIÓ Primària

Saber confiar en els fills

Seny!

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. Com a família ens agrada que els nostres fills es comprometin? Els ho hem ensenyat? I com s'ensenyà, això del compromís?
2. Sabem prendre responsabilitats més enllà de les que comporta la nostra feina?
3. Hem estat atents a valorar cada compromís que hem pres?

Parlem-ne tots plegats!

Avui en Xavier i la Marta van a acomiadar els seus dos fills a la sortida dels campaments de 12 dies que faran amb l'esplai. En Jofre, el gran, ja en té 17 i va d'intendent, mentre que en Marcel, el petit, en té 12 i va com a nen. Els dos hi van molt contents. La perspectiva de 12 dies fora de casa i lluny dels pares els entusiasma. Però per motius ben diferents; què pensa cadascun d'ells:

JOFRE En Jofre està molt content. És la primera vegada que anirà a fer d'intendent. Li ho han demanat els de la colla dels grans perquè hi té molts amics i saben que és molt bon cuiner. Amb ell tenen assegurades unes bones mandonguilles, el seu plat estrella. Però a la vegada està una mica espantat. Totes les preocupacions són: I si no l'encerta amb les mesures? I si hi ha algun nen que resulta que és al·lèrgic a alguna cosa? I si un plat se li crema? I si els nens i nenes agafen mal de panxa? Aquests darrers dies ha preguntat al pare com fer diferents plats i s'ha apuntat les mesures, i també ha col·laborat amb els monitors per fer que els menús fossin equilibrats i energètics i que els nens de l'edat del seu germà mengessin com a llimes. Com que s'ha assessorat molt i els monitors són bons amics, està tranquil, però haurà de fer-ho molt bé perquè en Marcel, el seu germà petit, serà el seu pitjor crític.

MARCEL Enguany creu que s'ho passaran molt bé, perquè faran una ruta amb bicicleta i ell és un fan d'aquest esport. Per a en Marcel la bicicleta n'és un apèndix. Està content i, com que ja porten dies preparant els campaments, s'ha fet un tip d'arreglar les bicis dels companys i d'ajudar-los a trobar els recanvis necessaris perquè tot funcioni a la perfecció. N'està satisfet i se'n sent una mica responsable. No li fa especial gràcia que el seu germà hi vagi d'intendent, perquè a ell li agradaria conèixer gent nova. Però ha de reconèixer que en certa manera li dóna confiança. I, a més, en Jofre li ha promès que el dia que tornin de la ruta els tindrà preparada una cassola enorme plena de mandonguilles!

XAVIER Està molt content i satisfet del grup d'amics que han fet els seus fills a l'esplai. Sempre li havia preocupat l'adolescència dels fills i ara s'adona que no n'hi ha per tant. Tenen bons amics i saben prendre compromisos, què més es pot esperar de dos nois de 12 i 17 anys? En el fons els enveja una mica; a ell no l'haurien deixat mai fer una cosa així, els seus pares.

MARTA La Marta també està contenta que els nois puguin marxar 12 dies fora de casa. D'una banda pensa: "Que bé que estiguin lluny de la ciutat fent salut, lluny dels mòbils i de les corredisses per anar a "l'insti". Han treballat bé aquest curs i ara es mereixen uns dies de desconnexió sense els pares". Però de l'altra està amoïnada, perquè si ara que tenen edat de gaudir i que s'han atrevit a prendre responsabilitats alguna cosa no els surt bé, com ho encaixaran? Quines conseqüències pot tenir tot plegat? I entre tots dos germans, sabran portar-se bé? Quan ahir a la nit va comunicar-li totes aquestes pors a la seva parella, en Xavier va dir:

- Saps, Marta, quina és la darrera paraula que ens han de sentir dir els nostres fills, abans de pujar a l'autocar? SENY!

www.escolacristiana.org?butlleti=93&article=191

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons